

نگاهی دیگر به بیماری موکرومایکوزیس بیمارستان امام رضا (ع) ۸۴ - ۱۳۷۲

* عبدالمجید فتی^۱ Ph.D، مجید نوری^۲ MD

^۱استاد انگل شناسی و قارچ شناسی، ^۲رزیدنت بیماریهای عفونی

تاریخ دریافت: ۸۵/۳/۱۲ - تاریخ پذیرش: ۸۵/۴/۳۱

خلاصه

مقدمه: موکرومایکوزیس یا زیگومایکوزیس عفونت قارچی فرصت طلب با سیر حاد و مرگ و میر بالاست که در اکثر موارد در بیماران دیابتی و مبتلایان به نقص ایمنی از جمله بدخیمی های خونی دیده می شود بیماری به چندین شکل بروز می کند که رینوسربرال شایعترین شکل است. تشخیص صحیح و به موقع می تواند نقش مهم و اصلی در پیش آگهی بیماری داشته باشد. با توجه به این که مطالعات قبلی از دیدگاه آسیب شناسی و یا غالباً به صورت گزارش مورد ارائه شده است، هدف این مطالعه بررسی وضع بیماران مبتلا به موکرومایکوزیس از نظر عوامل ایجاد کننده و زمینه ساز، نشانه های بالینی هنگام مراجعه و نقش تشخیص به موقع در درمان ایشان تعیین گردید.

روش کار: این مطالعه توصیفی مقطعی در بیماران مبتلا به موکرومایکوزیس در سال ۱۳۸۴ - ۱۳۷۲ در بیمارستان امام رضا (ع) انجام شده است. ۲۲ بیمار مبتلا که سابقه بستری در بخش های عفونی، مراقبت های ویژه، گوش و حلق و اورژانس داخلی را داشتند، مورد بررسی قرار گرفتند. پارامترهای تشخیصی و بالینی، مشخصات فردی، نتایج آزمایشگاهی در پرسشنامه ای جمع آوری گردید. اطلاعات به دست آمده با استفاده از آمار توصیفی و جداول توزیع فراوانی پردازش شد.

نتایج: جمعیت تحت مطالعه ۱۵ نفر مرد و ۷ نفر زن بودند. دامنه سنی از ۱ سال تا ۸۰ سال داشت. دیابت شایعترین بیماری زمینه ای بوده است. بیش از ۹۰٪ این افراد مبتلا به شکل راینوسربرال بودند و میزان مرگ و میر بالای ۷۵٪ بوده است. مواردی که در زمان کوتاه به تشخیص رسیده و تحت درمان موفقیت آمیز قرار گرفته اند، کمتر از ۲۵٪ بیماران را شامل شده است. رایزوپوس شایع ترین عامل ایجاد کننده و اسیدوز دیابتیک شایع ترین عامل زمینه ساز بود.

نتیجه گیری: دیابت کنترل نشده شایع ترین عامل زمینه ساز موکرومایکوزیس است. تشخیص صحیح به موقع و زودرس و در نتیجه درمان صحیح نقش بسیار مهمی در پیش آگهی بیماری دارد و میزان مرگ و میر بیماران را به نسبت زیادی کاهش می دهد. آزمایش مستقیم در کوتاه ترین زمان جواب مطمئنی برای تشخیص است.

واژه های کلیدی: موکرومایکوزیس، دیابت، رایزوپوس، لوسمی